

РЕШЕНИЕ

№ 1283

гр. София, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **134** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „БГ АУТО КОНСЕПТ“ ЕООД, срещу Решение № 4974/02.11.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав, постановено по нахд № 1742/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивния съдебен акт, като постановен в нарушение на процесуалните правила, с което на касатора е нарушено правото на защита. Иска се от съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да реши спора по същество като отмени наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – Столична дирекция на вътрешните работи, не изпраща представител и не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С Електронен фиш серия Г № 0011596, издаден от СДВР, на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 /две хиляди/

лева, на основание чл.638, ал.4, вр.ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането, за нарушаване на разпоредбата на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ.

Със обжалваното решение, СРС е потвърдил електронния фиш. За да постанови решението си, първоинстанционния съд се е позовал на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК. Въз основа на тях е изяснил фактичката обстановка по делото, която се споделя изцяло и е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а наказаното лице безспорно е извършило вмененото му нарушение.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно вменената за нарушена разпоредба на чл.638, ал.4 от КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система (АТСС) е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност", на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1.

Разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП урежда възможността установените и заснети с АТСС нарушения, за които не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, да се санкционират с електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител. В чл.638, ал.4, вр. ал.1, т.2 от КЗ не е предвидено налагане на административно наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки.

Обосновано и правилно е даденото от СРС съвместно тълкуване на двете норми, които уреждат възможност за установените с АТСС нарушения да се издава Електронен фиш, с който да се наложи санкция по чл.638, ал.4, вр. ал.1, т.2 от КЗ. Посочената в чл.189, ал.4 от ЗДвП възможност за налагане на „глоба“ с електронен фиш е приложима и за имуществените санкции съгласно чл.638, ал.4 от КЗ. Изрична е законодателната воля в чл.638, ал.4 от КЗ на собственика на МПС, когато същият е юридическо лице, да се наложи имуществена санкция за нарушение, установено с АТСС. Неоснователни са доводите на касатора за невъзможност за налагане на имуществена санкция чрез ЕФ. В процесния случай нарушението е установено с АТСС SD2D0023, чиято техническа годност не се оспорва и се установява от доказателствата по делото. На установения собственик на МПС, който в случая е наказаното юридическо лице, правилно е наложена имуществената санкция по чл.638, ал.1, т.2 от КЗ, която е в законоустановен размер от 2000 лв., в какъвто смисъл е и съдебната практика приета с Решение № 538 от 26.04.2022 г. по а. н. д. № 350/2022 г. на Административен съд – Бургас, Решение № 21 от 01.02.2022 г. по а. н. д. № 139/2021 г. на Административен съд – Ямбол, Решение № № 100 от 07.10.2022 г. по а. н. д. № 99/2022 г. на Административен съд – Ловеч, Решение № 113 от 06.06.2022 г. по а. н. д. № 91/2022 г. на Административен съд – Шумен, Решение № 2173 от 31.03.2022 г. по адм. д. № 12713/2021 г. на АССГ и др.

Неоснователен е доводът на касатора за нарушение на формата по чл.189, ал.4 от ЗДвП. Противно на твърденията му, процесният ЕФ съдържа словесно описание на нарушението, сторено по начин, който не накърнява правото на защита на лицето да разбере повдигнатото му административнонаказателно обвинение – установено е управление на МПС, регистрирано в Република България, което не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка

„Гражданска отговорност“ (ГО). Освен визираното словесно описание на нарушението, детайлно са описани: мястото му на извършване, дата и точен час, регистрационния номер на МПС, неговия собственик, нарушените разпоредби, размера на санкцията, срока, сметката и начините за доброволното ѝ заплащане. Това описание на нарушението, освен, че отговаря на законовите изисквания, предоставя възможност на наказаното лице да разбере вида на вмененото му нарушение – управление на МПС без сключена задължителна застраховка „ГО“ и адекватно да организира защитата си срещу него, която е упражнена надлежно и своевременно. Не съответства както на нормативната уредба, така и на съдържанието на санкционния акт, възражението на касатора за „стеснени възможности за защита при издаване на ЕФ“.

Обосновано СРС е приел, че доказателствената съвкупност по делото навежда на категоричен и несъмнен извод за доказаност на нарушението по чл.483, ал.1, т.1 от КЗ, вр. чл.638, ал.4, вр. ал.1, т.2 и чл.461, т.1 от КЗ – управление на МПС без задължителната по чл.461, т.1 от КЗ застраховка „ГО“. За собственика на всяко МПС е ноторно известно задължението му да има сключена застраховка "ГО". Следва да се съобрази целта на императивното задължение за наличие на застраховка "ГО", която е в защита не само на конкретния нарушител при евентуална щета, но най-вече на самите пострадали субекти, като гарантира репарирание на вредите. Допускането да се движат МПС в противоречие на посочената норма, не само накърнява обществените интереси, но и разкрива от страна на собственика на автомобила крайно незачитане на тези интереси и погазване на правилата, което е недопустимо.

Предвид всичко изложено настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл.63в от ЗАНН, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд-София-град, XVIII-ти касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4974/02.11.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав, постановено по нахд № 1742/2022г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

